

Det sjungande Stockholm.

Hela Stockholm sjunger nu för tiden — det sjunges i hvarenda vrå! påstod den bekante sångledaren hr Jul. Wibergh, då jag häromdagen gjorde honom ett besök.

Hr Wibergh är en af Stockholms mera anlitade kördirigenter och bör ha det stockholmska sånglifvet på sina fem fingrar, hvarför jag passade på tillfället att taga närmare reda på våra många sångföreningar af skilda slag och deras verksamhet. Hr W. arbetar rastlöst inom sitt fack. Den tid som orgeln, klockspelet och sången i Tyska kyrkan lämna honom öfrig användes till privatlektioner i musik i hans bostad längst uppe vid Sibyllegatan, där staden som bäst håller på att framdraga en storstadsaveny genom Tyskbagarbergens stenmassor. För öfrigt leder han åtskilliga sångföreningar samt har slutligen tid att organisera och inöfva jättekörer, när det gäller sång vid mera tillfälliga högtidsstunder.

— Stockholms sångföreningar äro hart när oräkneliga, förklarade hr W. Men så har ju också vårt land alltid i fråga om körsång eller åtminstone kvartettsång stått högre än något annat. Tack vare vårt vackra sångbara språk och svenskarnes musikaliska sinne.

— Hvilka äro Stockholms förnämsta manskörer?

— De största äro Stockholms allmänna sångförening och Par Brikolls sångförening, hvilka hvardera för närvarande torde räkna ett 100-tal medlemmar. Den förra räknar medlemmar från skilda samhällsklasser, och den senare består hufvudsakligen af tjänstemän, konstnärer, köpmän o. d. tillhörande Par Brikolls stora orden. Stockholms allmänna sångförening leddes under många år af organisten i Jakobs kyrka Albert Lindström, hvilken emellertid för ett par år sedan drog sig tillbaka och ersattes med hr Herman Berens. Par Brikolls sångförening ledes af hr Erik Åkerberg, som därjämte är dirigent för den s. k. Bellmanskören, hvilken i när-

varande stund torde få räknas som Stockholms förnämsta manskör i fråga om konstnärlig sammansjungning.

— Den sjunger endast Bellmansmelodier?

— Visst inte! Namnet är vilseledande. Den sjunger allt möjligt; Bellmansmelodierna utgöra endast en liten bråkdel af dess repertoar. För öfrigt räknar den väl omkring 50 man, mest yngre handverkare. Från denna samhällsklass rekryteras också, såsom namnen angifva, Stockholms målaresångförening, hvilken står under dir. O. Sandbergs ledning, och Typografiska föreningens sångkör, för hvilken jag själf är dirigent. Denna senare räknar ett 40-tal medlemmar samt har den egenskapen att vara den äldsta af hufvudstadens manskörer. Den bildades nämligen redan år 1846 nästan omedelbart efter stiftandet af Typografiska föreningen själf och kunde sålunda för tre år tillbaka fira sitt halfsekelsjubileum. Dess närmaste upphofsman var den bekante kvartettentusiasten dr A. Jahnke, hvilken sålunda kan betecknas som den stockholmska kvartettsångens fader. Närmast efter typografernas sångkör i ålder kommer Stockholms allmänna sångförening.

— Är nu körlistan slut?

— Ähnej, inte än! Ännu ha vi några respektabla körer kvar. Vi ha exempelvis Neptuni-kören, som räknar ett 40-tal sångare samt består af sjökaptener och styrmän, som tagit sjökaptensexamen. Denna kör ledes af mig liksom Kvartettsångarförbundet, hvilket likaså har 40 å 50 medlemmar. Vidare må nämnas en arbetarekör Heimdall, hvilken dock är tämligen obetydlig och håller sig mera i skymundan, samt ordenssångföreningen W:6. Den förra ledes af hr Berens och den senare af hr Alb. Lindström.

— Alla dessa körer ge väl offentliga konserter?

— Ja, kanske med ett par undantag, såsom exempelvis Kvartettsångarförbundet och Neptunikören, hvilka visserligen gifva konserter, men af mera privat natur. Omkring alla de nämnda så att säga mera offentliga sångkörerna grupperar sig en otalig mängd mindre föreningar, hvilka odla den ädla sångkonsten mera för eget nöje utan tanko på den stora allmänhetens musikaliska uppbyggelse. Snart sagt inom hvarje fack sjunger man kvartetter, och något namn ger man naturligtvis alltid sin förening. Vi ha Sångarvännerna och Sångarbröderna, National och Muntergökarne. Mikrofon är det originella namnet på en sångförening, som är bildad inom L. M. Ericssons & C:o telefonfabriks manliga arbetarepersonal och ledes af hr Albert Lindström. Vidare kunna nämnas Medicinska sångföreningen, Tekno-

ras dylika, såsom när kungen kommer hem från någon mera anmärkningsvärd resa. Ni minns nog när kungen hade legat sjuk i Honnef och väntades hem. En hel del damer här i stan bestormade mig med uppmaningar att hälsa majestätets hemkomst med sång af en jättekör, där damerna också en gång kunde få vara med. Hvad kvinnan vill, vill Gud — och jag satte mig i rörelse. Af poliemästaren fick jag veta att ingen förut anmält sig, öfverståthållarens tillstånd erhöles och så begaf jag mig till Centralen för att tala med vederbörande i järnvägsstyrelsen. Men såväl här som i fråga om en hel mängd andra detaljer, icke minst i fråga om organiserandet af själfva kören, stötte företaget på så stora svårigheter, att jag beslöt mig för att helt enkelt uppgifva hela planen. Men hvad hände? Jo, dagen därpå fick jag läsa i en morgontidning att kungen vid sin hemkomst kommer att hälsas af en jättekör under dir. Wiberghs ledning. Gud vet hvar tidningen sparat upp saken — nog af, nu kunde jag ej längre draga mig tillbaka, utan fick gripa till verket igen. Och det hela gick öfver förväntan bra — tack vare pressen... Om den också kunde skaffa oss en folksång!

— Pressen har visst för ett par år sedan försökt sig i den riktningen?

— Visserligen, ett par tre af Stockholms tidningar hade intagit förslag till en ny folksång efter text af Daniel Fallström: "Ur sagans natt" etc. Men det slog inte an, och det var hufvudsakligen textens fel. Den var visserligen poetiskt vacker, men musikaliskt för tung för en nationalsång. En sådan bör gå i lätta, fina rytmer såsom "Ja, vi elsker" eller "Allons enfants de la patrie". Emellertid få vi väl hoppas att det nu inte skall dröja länge innan folksångsproblemets är löst. En del af Stockholms sångkörer ha som bekant tillsatt en kommitté med uppdrag att utfärda inbjudning till landets kompositörer att täfva. Till hösten eller senast under nästa vinters lopp torde beramas ett stort sångarmöte för att besluta om den nya folksången efter de inlämnade kompositionerna. En jättekonsert kommer att hållas, och behållningen af denna delas i tre pris, så att förste pristagaren erhåller halfva inkomsten och andre och tredje pristagarne få dela den andra halfvan. Skulle äfven nu ej någon fullt lämplig folksång erhållas, så torde vi i alla händelser få några vackra kompositioner att sjunga både unisont och i kör.

— Hur är det annars med svensk kvartettkomposition nu för tiden?

— Det komponeras visserligen inte mycket af det slaget, men det har nog sina orsaker. Föreningen för svenska kvartettsångens befrämjande samt dess prisnämnd prisbelöna ofta och låta trycka kvartettkompositioner.

logföreningens sångkör, Telegrafarbetarekören, Järnvägsbetjäningens sångkör o. s. v. i oändlighet.

— Det tyckes sålunda inte vara svårt för hrr dirigenter att skaffa sig sångare?

— Nej, visserligen, men det är skillnad på sångare och sångare. Det finns inte längre några tenorer — det är ett beklagligt faktum. Forna tiders tenorer med den friska, ljusa timbren i stämman ha försvunnit och några nya komma inte i deras ställe.

— Hvad kan orsaken vara?

— Ja, den som det kunde sägas! Troligen ett förvekligadt lefnadssätt, måhända också felaktig sångundervisning i skolorna, som förstör lofvande röster.

— Basar finns det ännu?

— Dem är det mycket godt om, de tilltaga både i antal, djup och styrka. Men för att återgå till det ursprungliga ämnet må vi ej glömma de många tillfälliga massköror, som ofta samlas ihop för mera högtidliga tillfällen. Sålunda samlas ju hvarje Valborgsmässoafton på Skansens klassiska mark gamla studentsångare för att under dr Anton Kulls ledning i toner fira minnet och våren. Gustaf Adolfs- och Gustaf Vasa-minnena firas ju också med sång af stora köror, och vid flerfaldiga andra tillfällen organise-

ra och låta tyngre kvaliteterkompositioner, hvilka visserligen kunna vara af värde som musikaliskt konstnärliga produkter, men på intet sätt motsvara sitt ändamål, i det de absolut icke kunna sjungas. Hur pass noggrant prisnämnden utför sitt värf lämnar jag därhän — faktum är att den ej låter de inlämnade kompositionerna sjungas *innan* prisbedömningen sker. Om så skedde skulle man finna hvilka kompositioner verkligen kunna sjungas och sålunda uppfyllde första villkoret för att premieras.

— Utländska kompositioner sjungas väl mycket?

— Helt säkert, och allra mest som bekant af våra stora blandade köror af damer och herrar, Musikföreningen under professor Neruda och Filharmoniska sällskapet under hr Stenhammar. På tal om dessa blandade köror må äfven nämnas våra kyrkoköror. Tyska församlingen har en stående kyrkokör som mot bestämd aflöning tjänstgör 3 månader om året. De andra församlingarna ha ej några stående kyrkoköror utan inöfva sådana endast vid större högtider och andra särskilda tillfällen. Dock har jag hört att Klara församling ämnar snarast följa Tyska församlingens exempel och skaffa sig en stående kör.

A. N—n.

torium »Messias». I Jakobs kyrka sjöngs af kyrkokören till en af kantorn Hj. Håkansson komponerad musik; likaledes utförde kören sicilianska sången »O Sanctissima!» med svenska texten: »O du härliga, o du saliga, nådebringande juletid!» I Östermalms kyrka

Svensk musiktidning nr 1 1897

Kyrkmusik. Under loppet af denna månad ämnar en blandad sångkör, med ledning af professor Byström, i Jakobs kyrka utföra åtskillig *kyrkmusik*, hvaribland flere *originalpsalmer* från förgångna tider. Som intresset för kyrksången alltid i vårt land varit lifligt, men numer ytterligare blifvit stegradt, torde ock tiden vara inne att låta den större allmänheten få höra, huru våra sköna psalmer tona i sitt ursprungliga skick.

Svensk musiktidning nr 1 1881

Julen och kyrkomusiken.

Inom nästan alla här verkamma religionsamfund hade man öfver i år ansträngt sig för att till juldagen åstadkomma en särskildt högtidlig religiös musik.

Sådana utfördes i Storkyrkan, och af en kör, bestående hufvudsakligen af korister från Stora teatern, Silbers hymn »Ära vare Guds!» i Jakobs kyrka hade kantorn, operasångaren H. Håkansson, äfven en, liksom på många föregående juldagar, samlat en kör af konservatorielöfver och musikkänner, hvilken sjöng den gamla sällsamt kyrksången »O, sanctissima», dock med den olika svenska texten »O, du härliga, o, du saliga», o. s. v. I Slottkapellet fick församlingen höra Schroeters (från 1500-talet) julsång: »O, frejda dig af hjertat», utförd af kapellens lilla kör och under professor J. Günthers ledning. På liknande sätt i de andra större lutherska kyrkorna.

Det är nu femte året, som den katolske pastorn F. M. Lieber sammanhåller och leder den lilla »Coellakören», bestående af 26—28 medlemmar, endast katoliker, hvilka utan någon ersättning offera tid och arbetskraft för att införa religiösa köror eller kantater och utföra dem under de kyrkliga högtiderna i det katolska Eugeniakapellet vid Norra Smedjegatan. Äfven i år sjöng »Coellakören» vid julettan och aftonsången på juldagen, hvaremot den aftonsången på juldagen, hvaremot den aftonsången och inestädels af protestanter sammansatta samt af organisten direktör J. A. Ahlström ledda ordinarie kyrkokören lät höra sig under högmässan. Julottans musikprogram var en serie af sju nummer, som skulle, i viss mån oratoriemässigt, skildra den evangeliska berättelsen om Kristi födelse. Det hela inleddes med F. Gröbers enkla och välbekanta sång: »Stilla natt, heliga natt». Följde så »Gloria in excelsis Deo» (»Ära vare Gud i höjden»); men det var hvarken till text eller tyfte samma »Gloria», som förekommer i den katolska högmässan. Melodien utgjordes nämligen af en gammal fransk folkvisa och orden sjöngos vekelvis af soli eller köror, dels »englar», dels »herdar». Det gjordes en både egendomlig och vacker verkan, när de nyssnämnda latinska orden, hvilka man skulle föreställa sig såsom »junga af enstaka englarlöster (soprano!), återhörs af herdarnes sång med den svenska texten: »Hvilka jubelsånger ålogat!» o. s. v. Ett nytt »Gloria» uppstämmer af flere englarlöster, hvarpå herdarnes åter falla in med sina reflexioner på svenska, och till slut förens sig alla i en enda kör af »Gloria». Det tredje numret: »Adoro födelse» innebar en uppmaning att gå till krubban. Det fjerde, »Sanctus» af F. M. Weber, innehöll en tillbedjan, hvarpå följde — under förvandlingen i messan — en betraktelse framför krubban: »Ahitudo, quid hic jaces?» (en gammal sång). Under »de trognas nativardag» sjöngs »O, Jesu dilectissime!» af Fr. Könen, och slutligen, med de svenska orden: »Ett barn är födt i Betlehem», en gammal tysk sång från slutet af 1500-talet. — Programmet vid aftonsången upptogs: 1) »Ave verum» af Mozart; 2) »Ego sum panis vivus», af M. Haller; 3) »Alma Redemptoris mater» af Palestrina; 4) »Quem vidistis, pastores?» af Fr. Könen; 5) »Tantum ergo sacramentum» af M. Haller samt 6) »Ett barn är födt i Betlehem».

Om man icke fick ställa några öfverdrifna anspråk på utöfandet, hvilket röjde dilettanterna, så förtjenar emellertid med odöladt beröm nämnas, att värdefulla religiösa kantater, äldre och nyare, på detta sätt komma till uppförande, yttar Stockholmspost.

***Maria kyrkokör**, som från och med nästa vecka börjar sina repetitioner till de stundande helgerna, samlades i tisdags afton till ett enkelt samqväm i källaren Vegas nyrestaureerade festvåning.

Kyrkoherden d:r Sjöstrand helsade kören välkommen och tackade å egna och församlingens vägnar kören och dess dirigent, hr Hugo Lindqvist, för det nit och intresse de under två föregående år visat för kyrkosångens höjande inom församlingen, samt tillönskade dem lycka och framgång i deras fortsatta vackra och oegennyttiga sträfvanen. Sedan några pekuniera angående lägenheter och frågor angående körens förestående verksamhet afhandlats af de styrande, vidtog en angenäm aftonunderhållning, bestående af kvartett- och solosång m. m.

Den lika enkla som angenäma festen slutades efter intagen supé omkring midnatt.

SVD 9 nov 1888

Intresset för kyrkosångens höjande inom hufvudstaden synes, glädjande att omtala, blifva allt större. I ett par af hufvudstadens församlingar existera, som bekant, redan mer eller mindre talrika kyrkokörer, hvilka genom skicklig ledning och varmt intresse för saken i hög grad bidragit att gifva ett nytt uppsving åt vår hittills något styfmoderligt behandlade kyrkosång. De för en tid sedan inom stadens södra församlingar anordnade vespergudstjänsterna, hvilka af allmänheten omfattades med mindre vanligt intresse och hvilka ej skulle ha kommit till stånd utan nämnda körers medverkan, torde mera än någonting annat ha gifvit uttryck åt det musikaliskt sköna och religiöst stämningsfulla som ligger i en värdad kyrkosång.

Äfven inom Adolf Fredriks församling har nu en dylik kör kommit till stånd. Vid ett af intresserade rätt talrikt besökt sammanträde i går afton i församlingens kyrkosal diskuterades och antogs stadgar för »Föreningen kyrkosångens vänner inom Adolf Fredriks församling», och såsom medlemmar i föreningen antecknade sig genast 14 damer och 17 herrar, hvadan föreningen redan från början har att framvisa en rätt aktningvärd sångkör.

Till föreningens ordförande valdes handlanden M. F. Wallin. Till ledamöter i styrelsen utsågos professorskorna Lindhagen och Stahre, fru Carlsson, fröken Naumann, sekreteraren Sundberg, doktor Mellin, direktör Andersson och pastor Källström samt till deras suppleanter fruarna Svanberg och Sundberg samt professor Stahre och skolläraren Dalström. Ledare af kören kommer att utses af styrelsen.

SVD 4 dec 1891

Våra vespergudstjänster.

Det kan ej iveras annat än vilka känslor af slädje och tillfredsställelse att se huru som det af Maria församling för ett par år sedan gifna exemplet att anordna en s. k. passions-vesper och dermed göra ett försök att återupplifva den gammal-lutherska kyrkomusiken allmänna vinnor efterföljd och någ eller annan annan vederstående protestkap och konstörer inom hufvudstaden att bringa dylika gudstjänster till stånd.

Initiativet togs, som redan nämnde, för ungefär två år sedan af Maria församling, och uppmärksammade dertill voro den kände läroren för vår kyrkomusik reformering folkakademiska direktören i Helsingland R. Norén och organisten i Jakobs församling direktören A. Lindström. Företaget väckte ej blott intresset utan äfven ett visst uppsatande, och då tiden för den första vesperns hållande var inne, fylles kyrkan i ett slag af stora folkskärer som i flera timmar stått i kö för att vara säkra på att ej gå miste om den sålagna högtidligheten.

Sedan dess ha först Katarinas församling och därefter Östermalms församling följt exemplet, och den kyrkligt-musikaliskt intresserade allmänheten har genom ett ytterst talrikt deltagande visat att intresset för dessa gudstjänster snarare tillfån aflygt.

Att dylika vespergudstjänster kunnat komma till stånd och vunnit så allmän tillslutning, dertill har först och främst det intresset bidragit som vederstående församlingars organister och protestkap visat för saken, men ej mindst de kyrk-löjere, hvilka nu finnas inom nästan alla hufvudstadens församlingar. Det är nämligen det musikaliska elementet som i dessa vespergudstjänster intager främsta rummet, och så väl den officierande liturgen som kyrkokören torde ha ett drygt arbete att utföra innan de kunna presentera passionsvesperens klassiska melodier på ett för såväl melodierna själftva som deras mästare värdigt sätt.

Sist har nu äfven Adolf Fredrika församling trätt fram i ledet med anordnandet af en passionsvesper, hvilken firades i går afton i närvaro af en talrik församling som tydde det i full ljuskrud strålände templet till slata plata.

Liturgien var i hufvudsak densamma som tillfö vid föregående vespergudstjänster. Melodierna till de talrikt förekommande församlingssångerna förskrifva sig från reformationstidshvarvet och sjungas i afseende å rytmen i den liffulla, lättfattliga och folkliga gammalrytmiska form som de ursprungliga egde och i hvilken de under den kyrkliga församlingssångens blomstringstid (16:de och 17:de århundradet) sjungits. Då således inga större svårigheter funnos för ett allmänt deltagande i församlingssångerna, kunde den talrika församlingen kraftigt sjunga med vid psalmerna.

Desutom voro i liturgien inlagda talrika körsånger, hvilka utfördes af församlingens kyrkokör, samt vaxelsånger (antifonier) mellan kören och liturgen (den vid allaret tjänstgörande prästen). De vackra melodierna till kör- och församlingssångerna voro skrifna af bl. a. Palestrico, Monts och Beethovens och texten af Luther, Frescob, Gyllenborg m. B.

Såsom liturger tjänstgjorde pastorsadjunkterna Källström och Montan, af hvilka den förre utförde den musikaliska delen af liturgens parti. En i liturgien inlagd kort predikan hölls af kyrkoherden Stenff. Orgelkompositioner till sångerna utfördes af församlingens organist hr A. A. Andersson och kyrkokören leddes af musikdirektören F. Tiger.

Det hela skjedde ett i både religiöset och musikaliskt afseende upplyfande intryck. Skada blott, att Stockholms kyrkor skola vara så tränga ett en stor del af församlingen måste riskera att få stående deltaga i högtidligheten.

Stockholms kyrkokörer. På förekommen anledning ha vi anmodats meddela att Storkyrkoförsamlingen sedan fyra år tillbaka har stående, fyrstämmig kyrkokör, hvilken tjänstgör 8 månader om året.

SVD 13 juni 1899

Klara kyrkokör. Till komplettering och delvis beriktigande af en tidigare notis meddelas, at Klara församlingens kyrkokör, som bildats och ledes af församlingens t. f. kantor, direktören Carl Wiberg, och utgöres af 15 personer, damer och herrar, började sin verksamhet den 1 sistlidne septembe och allt seder dess fortfarit att hvarje söndag höja gudstjänstens (högmässan) högtidlighet med någon fö dagen lämpad kyrklig hymn, sjungen fyrstämmigt, med orgel eller a capella; hvarjämte kören fyrstämmigt utför responsorierna ur den nya svenska mässmusikken.

I morgon, Domsöndagen, utföres Lacrymosa ur Mozarts Requiem (med svensk text).

SVD 25 nov 1899

enskildt.

Julsången i kyrkorna. Under helgen utföres i många af Stockholms kyrkor, högtiden till ära, särskilda sånger.

I Storkyrkan, där motetter sjungas under åtta månader årligen, utför kyrkokören under ledning af direktören J. Lindegren vid juldagens högmässa "Ära vare Gud i höjden" af Siloher samt på annandagen P. U. Stenhammars "Måste ock af törnen vara". Nyårsdagen utföres "I himlar, sjungen" af L. v. Beethoven. I Klara kyrka sjunger församlingens kören, bestående af 15 personer, under anförande af direktören Carl Wiberg: juldagen i ottesången "Ära vare Gud i höjden" och under högmässan stycken af olika kompositörer. Under högmässan annandagen utföres "Måste ock af törnen vara". Vid juldagens högmässa i Tyska kyrkan framföres af en kör en af direktören L. Aug. Lundh komponerad "Julkantat" för sopran, baryton och blandad kör med tysk text och under ledning af direktören Julius Wibergh. Annandagen sjunges samma kantat efter svensk text. Under juldagens högmässa i Jakobs kyrka sjunges en "Julsång" af Emil Sjögren med fröken Sofie Lindegren vid K. teatern i solopartier. Kören anføres af kyrkans nye kantor, direktören Erik Borgstedt. Slutligen utför kyrkkören i Östermalms kyrka under direktören J. F. Moréns ledning i högmässan juldagen ett par gamla julsånger från år 1811. "Församloms I trogna" och "Det är en ros utsprungen". Nyårsdagen sjunges en hymn af Carl Lundell "Gif, o Jesu, fröjd och lycka".

SVD 23 dec 1901

En *vespergudstjänst* (passions-
vesper) hålles i morgon, skärtorsdagen, kl. 6
e. m., äfven denna gång i Maria kyrka.
Denna vesper kommer att blifva af ett sär-
skildt musikhistoriskt intresse. Vid den sam-
ma skall nemligen för första gången i Sverige
utföras Gregorio Allegris († 1652) berömda
stora Miserere, hvilket sedan början af 1600-
talet hvarje år på askonsdagen utförts och
fortfarande nämnda dag årligen utföres i Six-
tinska kapellet i Rom. Af alla som derstä-
des hört dess utförande prisas detta den
gamle kyrkokomponistens verk för sin stora
skönhet och gripande verkan. Samma är för-
hållandet med de s. k. »Improperierna», hvil-
ka äfven nu skola utföras och hvilkas me-
lodi man har anledning tro härleda sig från
den äldsta kristna tiden. Det hela ledes äf-
ven nu af Marinkörens dirigent, hr Hugo
Lindqvist, orgeln skötes af nyutnämnda orga-
nisten i Jakobs kyrka Alb. Lindström, liturg
(vid denna vesper behöfves blott en sådan)
blir komministern i Östermalm Carlsson och
predikant kyrkoherde Sjöstrand.

Den vid altaret tjänstgörande kören består
till större delen af medlemmar ur den ny-
bildade Katarina kyrkokör; dessutom kommer
en af omkring 80 flickor bestående barnkör
att äfven denna gång leda den rytmiska för-
samlingsången. Tryckta liturgier komma att
fritt tillhandahållas.

DN 25 mars 1891

Symphonikonsert

för

ORGEL

gifves af **Undertecknad**

med benäget biträde af

Fröken Julia Jahnke och hr Hugo Alfvén

Söndagen den 11 November 1894 kl. 8 e. m.

i **Jakobs Kyrka.**

—o—

PROGRAM:

1. *Symfoni N:o 6* för orgel *Ch. M. Widor*
 - I) Allegro
 - II) Adagio
 - III) Intermezzo allegro
 - IV) Cantabile
 - V) Final vivace

Undertecknad.
2. *I ödens tysta tempelgårdar*
Fröken **Julia Jahnke.** *Emil Sjögren*
3. *Nenia* (Till Anna Klemmings minne) arrang f. orgel af undertecknad.
Undertecknad.
4. *Adagio i Ess dur* ur Violin-Concert *Max Bruch*
Hr **Hugo Alfvén.**
5. *Invocazione a Dio* *Angelo Mariani*
Fröken **Julia Jahnke.**
6. *Fantasi och Fuga* i g moll *J. S. Bach*
Undertecknad.

Biljetter med program à 1 kr. finnas att tillgå hos Herrar Musikhandlare Abr. Lundquist, Malmtorgsatan 8, Gehrman & Co., Storkyrkobrinken 16, Carl John, Slussplan 63, samt vid ingången.

Albert Lindström

Organist i St Jakobs kyrka.

Svensk Musiktidning 1894 nr 17

Professor Byströms andra aftonunderhållning för kyrkomusik egde rum förliden söndag i Jakobs kyrka. Programmet upptog en *toccata af Eberlin*, psalmerna »*Vår Gud är oss en väldig borg*» och »*Nu tackar Gud allt folk*» (den förra rytmiskt behandlad), utförda vaxelvis mellan en unison barnkör i koret och en blandad kör från läktaren, en af Palestrina bearbetad lofsång »*Vexilla regis procedunt*», en kyrkoaria af Durante, »*Alma redemptoris mater*», i hvilken fröken Wennbergs varma, fylliga röst tog sig förträffligt ut, samt ett »*Hosianna*» af *Kapfelmann*. Utförandet är i betraktande af företagets ungdom, att beteckna såsom godt, och man kan, ur synpunkten af kyrkomusikens vikt såsom bildningsmedel, endast önska att den vackra början måtte krönas af framgång.

Svensk Musiktidning 1881 nr 8

Jakobs kyrka. Mars 27 *Orgelmatiné* af dir. Alb. Lindström med bitr. af frök. Selma Ek, violinisten Hugo Alfvén och Stockholms Allmänna Sångförening.

I
h
J
r

Svensk Musiktidning 1892 nr 7

Vokal- och Orgelkonsert gifves med biträde af Cecilia-Föreningens sångkör, under direktion af hr A. Hallén, samt fröken Wellander och hr Tor Aulin i Jakobs kyrka af direktör Wilh. Heintze d. 24 mars kl. 8 e. m. enligt ett värdefullt program, som redan varit synligt i tidningarna.

Svensk Musiktidning 1889 nr 6

* * *

Med tystnad böra icke förbigås de af prof. Byström anordnade *populära motett-aftnarne* i Jakobs kyrka, af hvilka två gifvits under innevarande år (den sista i söndags) och som tydligen gifva vid handen att den medverkande kören med allt större framgång sträfvar efter renhet i intonationen och helgjuten samsjungning. Särskildt må härutinnan från sista konserten med beröm omnämnas Palestrinas ultrakatolska Improperier, som utfördes af två körer a capella, vidare Purcells stämningsfulla kanon (trestämmig fruntimmerskör) samt en högst egendomlig, på nyans-effekter anlagd vespersång från Ryssland.

* * *

Svensk Musiktidning 1882 nr 5

—45—

Kyrkmusik. Under loppet af denna månad ämnar en blandad sångkör, med ledning af professor Byström, i Jakobs kyrka utföra åtskillig *kyrkmusik*, hvaribland flere *originalpsalmer* från förgångna tider. Som intresset för kyrksången alltid i vårt land varit lifligt, men numer ytterligare blifvit stegradt, torde ock tiden vara inne att låta den större allmänheten få höra, huru våra sköna psalmer tona i sitt ursprungliga skick.

—46—

Svensk Musiktidning 1881 nr 4